

Fra: marthe mathisen [marthemathisen@hotmail.com]
Sendt: 15. januar 2015 22:21
Til: Postmottak LMD
Emne: Høringsuttalelse verdr oppheving av konsesjonsloven og boplikten.

Oppfølgingsflagg: Følg opp
Status for flagg: Fullført

Vi støtter regjeringens forslag opp oppheving av konsesjonslov og boplikt.

Vi er selv et ektepar som kommer til å arve et småbruk med odel og boplikt. Gården er i størrelsesorden 15 mål innmark og 3500 mål utmark, hvorav mye er myr og fjell - landskap. Gården har ikke vært fast bebodd eller drevet siden 1974. Eiendommen har i praksis vært brukt som fritidsbolig i over 40 år. Av de tilsammen 7 gårdsbrukene i granda hvor gården ligger, er det kun fastboende på 2 gårder. Samtlige har hatt 5 års boplikt, og deretter blitt fraflyttet.

Nåværende eier løste i sin tid "bopliktproblemet" ved å ta ut separasjon fra ektefelle over 5 år, og være på eiendommen noe mer enn han ellers ville ha vært. Av frykt for å ikke klare å fylle boplikten, samt uvisshet rundt neste generasjons interesse for overtakelse, er det ikke gjort kostbart vedlikehold på eiendommens boligmasse siden tidlig 70 - tall. Dette også fordi oppgradering i liten grad påvirker landbrukstakst ved et eventuelt salg. Resultat av dette er at eiendommen forfaller, i likhet med mange andre gårdsbruk av denne størrelsen.

Det er vanskelig å se for seg at det går an å tjene penger på gårdsdrift av denne størrelsen. Vi er begge høyt utdannede helsepersonell og jobber i det offentlige helsevesen. Vi anser det som svært lite samfunnsnyttig, å skulle oppgi vårt nåværende arbeidsliv, til fordel for en særdeles liten og lite lønnsom matproduksjon. Gårdens innmark er i dag forpaktet bort, gratis. Således spiller det ingen rolle for hverken matproduksjon eller kulturlandskap, om boligen er bebodd eller ikke.

Ved et eventuelt bortfall av boplikt, kommer vi til å ville investere betydelige beløp i eiendommen. Ved en opprettholdelse av boplikten, blir investeringer for usikkert.

Vi er sterkt knyttet til stedet og vil strekke oss langt for å beholde det i familien. Ved en opprettholdelse av boplikt, vil vi nok også løse problemet ved hjelp av separasjon i 5 år. Dette oppleves drastisk for en småbarnsfamilie, og innebærer mye ekstra byråkrati. Vi anser det imidlertid som uaktuelt å bebo eiendommen som familie, da det vil bety betydelig redusert fritidstilbud, laaang skolevei og få andre barn. I tillegg er vi skeptiske til det læretilbudet en liten grendeskole kan tilby, i konkurranse med robuste fagmiljøer på større steder.

Etter vårt syn, fører boplikten til forskjellsbehandling, da det i stor grad er opp til den enkelte kommune å håndheve den. I stor grad er det slik at folk som vil bidra med mye skattepenger i kommunekassen blir tvunget til bosetting, mens familier som vil påføre kommunene utgifter, oftere har fått fritak.

Det kan synes som et luksusproblem å ha arve -og odelsrett til en landbrukseiendom. Problemet er imidlertid at det ikke er lønnsomt å drifte gårdsbruk av denne størrelsesorden. Det oppleves urettferdig at vi skal kunne tvinges til å bo på en eiendom uten inntektsmuligheter, mens andre spiller golf på den beste matjorda på det sentrale Østlandet.

Marthe og Kristian Tobiasson